

РЕШЕНИЕ

№ 11244

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **900** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „КОНТУРГЛОБАЛ МАРИЦА ИЗТОК 3“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], [улица], ет. 9, представлявано от В. Щ. – изпълнителен директор чрез адв. Ц. срещу решение № 4005 от 05.11.2025 г., постановено по НАХД № 8602 по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № НП-3 от 09.04.2025 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). Решението на СРС се оспорва поради твърдяно нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при неговото постановяване. Поддържа се, че административнонаказателното производство е образувано след изтичане на срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, както и че в наказателното постановление липсва достатъчно ясно и пълно описание на нарушението, в частност относно квалифицирането на процесната информация като „вътрешна информация“ по смисъла на приложимото европейско право. Иска се отмяна на решението и на

наказателното постановление.

Ответникът - председателят на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез процесуален представител юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на решението на районния съд. Претендират се разноси.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София – град XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел от фактическа страна, че санкционираното дружество, в качеството му на участник на пазара с енергия на едро по смисъла на чл. 2, § 7 от Регламент (ЕС) № 1227/2011, не е изпълнило задължението си публично, ефективно и навременно да разкрие информация относно временно преустановяване на производствена мощност на притежавано и контролирано от него съоръжение за производство на електрическа енергия за конкретно определен период. Нарушението е установено в хода на извършена от служители на КЕВР проверка, резултатите от която са обективирани в констативен протокол, въз основа на извършена справка в платформата за публикуване на вътрешна информация. Въз основа на събраните доказателства съдът е счел, че актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, при спазване на предвидените в закона срокове и без допуснати съществени процесуални нарушения. При преценка на материалната законосъобразност на наказателното постановление съдът е обосновал извод, че процесната информация представлява „вътрешна информация“ по смисъла на чл. 2, § 1 от Регламент (ЕС) № 1227/2011, и доколкото се отнася до спиране на производствена мощност, по естеството си е в състояние да повлияе върху цените на енергийните продукти на едро. Приел е, че неизпълнението на задължението за нейното своевременно разкриване представлява нарушение на задължение по чл. 4, § 1 от Регламента, за което правилно е ангажирана

административнонаказателната отговорност на дружеството на основание чл. 224ж, ал. 1 от Закона за енергетиката.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Неоснователни са доводите, че административнонаказателното производство е образувано след изтичане на преклузивния срок по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. От доказателствата по делото се установява, че нарушението е констатирано в хода на извършена проверка от компетентния административен орган, като резултатите са обективирани в констативен протокол, изготвен въз основа на извършена справка в съответната платформа за публикуване на вътрешна информация. Именно този момент следва да се приеме за момент на откриване на нарушението и на нарушителя. Характерът на контролната дейност, осъществявана от КЕВР, е текущ, но това не означава непрекъснато наблюдение в реално време на дейността на всички пазарни участници. Процесното нарушение не е от категорията на саморазкриващите се, а предполага извършване на конкретни проверочни действия. Поради това моментът на извършване на нарушението не съвпада с момента на неговото установяване. При тези данни правилно е прието, че актът за установяване на административното нарушение е съставен в рамките на законоустановения срок, поради което не е налице нарушение на чл. 34, ал. 2 от ЗАНН.

С наказателното постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушение на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия (Регламент № 1227/2011). Съгласно чл. 2, § 1 от Регламент № 1227/2011 „вътрешна информация“ е информация, която е точна по своето естество, не е публично достъпна, отнася се до енергийни продукти на едро и която, ако бъде направена публично достояние, вероятно би повлияла съществено на цените на тези продукти. В буква „б“ на същата разпоредба изрично е предвидено, че такава информация включва данни, свързани с капацитета и използването на съоръжения за производство на електроенергия, включително планирана или непланирана недостъпност на тези съоръжения. В конкретния случай предмет на нарушението е информация относно недостъпност/преустановяване на производствена мощност. Този вид информация по своето естество попада в обхвата на посочената разпоредба и представлява „вътрешна информация“ по смисъла на Регламент № 1227/2011. Неоснователни са и

доводите на касатора, свързани с липса на доказателства относно качеството му на субект на нарушението. От една страна, в самата касационна жалба не се оспорва, че дружеството е регистрирано в Централния европейски регистър на участниците на пазара, а от друга – именно тази регистрация обуславя качеството му на участник на пазара по смисъла на Регламент № 1227/2011 и съответно на субект на нарушението по чл. 4 от същия регламент. Неоснователно е възражението, че за да бъде налице такъв характер на информацията, следва да се установи конкретно и реално отражение върху цените. Законодателят на Съюза е възприел прогностичен критерий, като е достатъчно информацията да е от естество, което би могло да повлияе съществено върху цените, без да е необходимо да се доказва действително настъпило изменение. Намалването или преустановяването на производството на електроенергия от определена мощност по естеството си е обстоятелство, което може да повлияе върху съотношението между търсене и предлагане на пазара и съответно върху ценовите равнища. Поради това такава информация по принцип има потенциал да окаже съществено влияние върху цените на енергийните продукти на едро. Съдът намира, че нарушението е описано в наказателното постановление с необходимата степен на конкретика. Посочени са видът на информацията, съответното съоръжение, както и конкретният период, през който е налице недостъпността, както и неизпълнението на задължението за нейното своевременно публикуване. Това описание е достатъчно, за да се индивидуализира нарушението и да се гарантира правото на защита на санкционираното лице. Неоснователно е възражението, че районният съд е дописал липсващи елементи от състава на нарушението. Изводите на съда са изградени въз основа на вече въведените в наказателното постановление фактически обстоятелства относно вида на информацията, характера на съоръжението и периода на недостъпност, поради което не се касае за заместване или допълване на волята на административнонаказващия орган, а за правна оценка на надлежно очертания предмет на обвинението.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за

заплащането на правната помощ, в минимален размер от 66,47 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4005 от 05.11.2025 г., постановено по НАХД № 8602 по описа на СРС.

ОСЪЖДА „КОНТУРГЛОБАЛ МАРИЦА ИЗТОК 3“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], [улица], ет. 9, представлявано от В. Щ. – изпълнителен директор, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.